

Athens LifeTech Park
της ELPEN S.A. στα Σπάτα

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΧΗΜΑ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

□ □ □

ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΙΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ. ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ ΘΑ ΕΠΙΤΥΧΟΥΜΕ ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΟΤΗΡΟΠΟΥΛΟ,
ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΡΟΤΙΡΟΠΟΥΛΟΣ+PARTNERS

□ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Ο ΒΙΑΙΟΣ ΕΚΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΣ της αστικής ζωής αναδεικνύει το φλέγον ζήτημα της επανασύνδεσης της αρχιτεκτονικής με αναγκαία, επιβιωτικά αρχέτυπα, όπως είναι η σχέση μας με τη φύση. Η αρχιτεκτονική που εμπεριέχει στη φιλοσοφία της την έννοια της «μητέρας-γης» εστιάζει στην σύνδεση του ανθρώπου με τη βιωματική, εμπειρική κατανόηση των πραγμάτων, ειδικότερα όσων συναποτελούν τον φυσικό μας περίγυρο ή προέκτασή του. Αναφέρομαι σε μια αρχιτεκτο-

νική, που, όσο αντιφατικό και αν ακούγεται σε συνάρτηση με την ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, επιμένει να αφυπνίζει σχέσεις που λόγω της μηχανοποίησης των διαδικασιών και του σύγχρονου τρόπου ζωής έχουν παραμεληθεί. Οι ιδέες της προσαρμοστικότητας του σχεδιασμού απέναντι στο κλίμα, στο περιβάλλον και στην κοινωνία, της αρμονικής συνύπαρξης των μερών σε μια ολότητα, και της απαλλαγής από το «περιττό», είναι γνωστές ήδη από τις αρχές του 19ου αιώνα.

Ο βιώσιμος σχεδιασμός σε οντολογικό επίπεδο δεν προτείνει επί της ουσίας κάτι ριζικά καινούργιο, αλλά επιστρατεύει διαθέσιμα μέσα για να ανακυκλώσει ήδη αποκτημένη γνώση. Σήμερα, όταν η περιβαλλοντική καταστροφή θέτει σε αμφισβήτηση την κοινή πεποίθηση ότι ο μελλοντικός χρόνος είναι άπειρος, βρισκόμαστε στη χρονική στιγμή που πρέπει κανείς να υποδείξει τέτοιες δυνατότητες υπέρβασης, εκεί όπου η σημερινή λογική συναντάει αδιέξοδα. Όστε η αρχιτεκτονική να αποτελέσει οχημα ευημερίας, ως η τέχνη της συμφιλώσης ανάμεσα σε εμάς, στη φύση, και σε ό,τι υπάρχει και συμβαίνει γύρω μας.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Οι εναλλακτικές πηγές ενέργειας, η ανακύκλωση, η επανάχρηση, η βιώσιμη συνεργασία του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού με τις κοινωνικές και υλικοτεχνικές παραμέτρους στο πλαίσιο της κυκλικής οικονομίας και η επανασύνδεση της ζωής μας με το φυσικό στοιχείο, αποτελούν σήμερα κεντρικό ζητούμενο στην αρχιτεκτονική πρακτική.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να εξασφαλίζεται επάρκεια φυσικών πόρων και να συνεχίσει να αναπτύσσεται η κοινωνία μας με σταθερότητα και διάρκεια, είναι να ακολουθείται μια νέα λογική ανάπτυξης που θα μειώνει δραστικά, σχεδόν θα μηδενίζει, την ανάγκη άντλησης πό-

Η ΡΟΤΙΡΟΠΟΥΛΟΣ+PARTNERS ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΜΕ ΔΥΟ ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΔΙΕΘΝΗ ΒΡΑΒΕΙΑ: A' DESIGN AWARD SILVER ΓΙΑ ΤΟ SERPENTINE HOUSE ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ, ΚΑΙ BIG SEE 2024 WINNER ΓΙΑ ΤΙΣ VILLAS IN OLIVE GROVE ΣΤΟ NAVARINO RESIDENCES

ρων με μεγάλο περιβαλλοντικό και οικονομικό αντίκτυπο. Η διατύπωση προτάσεων που θα σέβονται με έναν ολιστικό τρόπο το περιβάλλον και την κοινωνία συνιστά πλέον κυρίαρχο αίτημα, ιδιαίτερα ανα λάβουμε υπόψη τις μεγάλες περιβαλλοντικές καταστροφές που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια.

ΤΑ 5 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΙΑΣ ΟΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ

Οι ιδέες της ολιστικότητας στην αντιμετώπιση των αρχιτεκτονικών ζητημάτων εντοπίζονται σε σχεδιαστικές προσεγγίσεις που συνθέτουν γνώση από τις ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες, τα οικονομικά, τις πολιτικές και διοικητικές επιστήμες, και τους τεχνολογικούς κλάδους, βασιζόμενη στην υπόθεση της επιρροής που έχουν στο βιώσιμο σχεδιασμό τα πέντε βασικά στοιχεία: φύση, άνθρωπος, κοινωνία, κτίρια, δίκτυα.

Στο πλαίσιο αυτό η αρχιτεκτονική οφείλει να υπηρετεί την κοινωνία με νέα ηθική και συνείδηση και να απαλλαγεί από τα δεσμά μιας άκαμπτης τεχνο-κεντρικής νοοτροπίας, θέτοντας υπό αμφισβήτηση τόσο τον «ναρκισσισμό» μας, ως αρχιτέκτονες, όσο και τα συλλογικά ανεκπλήρωτα των εφήμερων «τάσεων» της εποχής μας, αναζητώντας την όλο και πιο δυσεύρητη αρχιτεκτονική Αλήθεια.

Το πραγματικό μέτρο για την ποιότητα και την «ομορφιά» ενός τόπου είναι η δυνατότητα του καθενός μας

να φανταστεί τον εαυτό του να ευτυχεί μέσα σε αυτόν.

ΠΟΛΕΙΣ ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ

Αυτό που έχει σημασία στην πόλη -και αντίστοιχα στην αρχιτεκτονική- είναι να έχει την ικανότητα να μεταμορφώνεται, να είναι ανοιχτή στις σύγχρονες προκλήσεις και στην εσωτερική αλλαγή. Η αρχιτεκτονική δεν πρέπει να εμποδίζει ή να διακόπτει τις ζωντανές διαδικασίες που συντελούνται ή οφείλουν να συντελούνται.

Αν ο αρχιτέκτονας θέλει να εκφράσει και να υπηρετήσει την κοινωνία και τον φυσικό χώρο ζωής μας, θα πρέπει ο σχεδιασμός του να φέρει μέσα του το αδιαίρετο «Όλο», όπου ο χώρος, η ύλη και ο χρόνος συντηκονται σε μια μοναδική διάσταση, ως ολοκληρωμένη υλική και πνευματική ενότητα.

Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η αρχιτεκτονική σήμερα είναι ακριβώς αυτό που χρειάζεται περισσότερο και η ζωή μας: Το Ουσιώδες/Fundamental. Διαφορετικά θα αποτελεί απλά έναν ανούσιο «υπαινισμό» για τα πράγματα, μια «πριουέτα» προς εντυπωσιασμό. Πρέπει να μας απασχολήσει το πώς μπορούμε να φτιάξουμε χώρους που θα κάνουν ευτυχισμένους τους ανθρώπους, με φυσικό φως, καλές συνθήκες υγιεινής, αίσθηση ελευθερίας, μέσα στη φύση. Άλλωστε, η αρχιτεκτονική οφείλει να αντανακλά, να υλοποιεί και να δεικνύει ιδέες και εικόνες μιας ιδανικής ζωής. ■